

Kyrkliv

NR 1 2014

EN TIDNING OM VERKSAMHETEN
OCH LIVET I ALVESTA FÖRSAMLING



TEMA:
**Att göra
skillnad**



**DEN GODE HERDENS
SKOLA I BETLEHEM**



**FRILUFTSGUDSTJÄNST
I SKAPESENS ANDA**



**VÄLGÖRENHETSHELG:
8-11 maj**



**LARS BJÖRKLUND
Föreläser 20 mars**

Här når du oss:**EXPEDITION**

Mån-fre säkrast kl. 10-12

Telefon: 177 70

Kanslist: Göte Sjöberg

Besöksadress: Kyrkans hus,

Prästgårdsvägen 6, Alvesta

Postadress: Box 177, 342 22 Alvesta

E-post: alvestapastorat@svenskakyrkan.se

E-post till anställda:

fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se**KONTRAKTSPROST**

Göran Alexandersson 177 77

KOMMINISTER

Elisabet Cárcamo Storm 177 86

Linda Waldén 177 72

KYRKOKAMRER

Mats Edenvärn 177 73

EKONOMIASSISTENT

Lilian Hedstig 177 71

INFORMATÖR

Marie Fransson 177 79

DIAKONALA TEAMET

Malin Sandberg 177 80

Jakob Wikström 177 82

Maria Magnusson 177 88

ASSISTENTER

Lena Karlsson 177 84

Helena Kronstrand 177 76

KANTORER

Maria Claesson 177 75

Gunilla Erikson 177 74

ARBETSLEDARE KYRKOGRÅRD

Mikael Lilienberg 177 94

VAKTMÄSTARESkogskyrkogården och
Lekaryds kyrkogård 177 94

Alvesta kyrkogård och

Härlövs kyrkogård 177 95

Hjortsberga kyrkogård 177 91

LOKALER

Alvesta församlingshem 177 89

KYRKLIV

Utges av: Alvesta församling

Box 177, 342 22 Alvesta

Tel. 0472-177 70

Ansvarig utgivare: Göran Alexandersson

Tel. 0472-177 77

goran.alexandersson@svenskakyrkan.se

Redaktör & grafisk form: Marie Fransson

Tel. 0472-177 79

marie.f.fransson@svenskakyrkan.se

Omslag: Marie Fransson. Ashley Jansson

Upplaga: 5100 ex

Tryck: 115 g Prosilk, miljövänligt papper

Lindströms Tryckeri, Alvesta

Distribution: Tidningsbärarna

Att göra skillnad

Märker du någon skillnad?... Ja, vi har bytt namn. Från det anonyma "Församlingsbladet" till det nya namnet **Kyrkliv**.

Men det är inte bara ett namnbyte, så där bara för att man ska byta eller för att verka moderna, utan vi vill att det nya namnet på församlingens informationstidning ska spegla livet i kyrkan, det vi är! För i vår församling är det FULLT AV LIV: gudstjänster, barn- och ungdomar, samtalsgrupper om livet och tron, dop, bibelstudier, vigslar, kvinnofrukost, möten på kyrkogårdar, begravningar, körsång, födelsedagsfester, herrkvällar – och allt detta LIV strävar framåt och utåt – för att på så många olika sätt som möjligt sprida Guds kärlek!

Temat för detta nummer är *att göra skillnad* och det tycker vi faktiskt att vi gör i vårt arbete i Alvesta församling! Det kan låta kaxigt, men utifrån all positiv respons vi får, dagligen, från er församlingsbor, vågar vi säga – att vi gör skillnad – på många olika sätt. (Tack för all uppmuntran!). I årets första **Kyrkliv** ryms flera olika personliga berättelser om att göra skillnad – här hemma och ute i världen. Här hemma i Alvesta finns vårt nybildade Diakonala Team, som strävar efter att på olika sätt göra skillnad främst för de äldre i vår församling. Läs mer om deras viktiga arbete på sidan 4.

Att arbeta diakonalt är en av församlingens grundläggande uppgifter. Diakonin är, som Malin Sandberg skriver, "Guds hjärtslag i församlingen". Navet eller kärnan, varifrån allt annat arbete bör utgå. Men det är inte självklart att vi ser på det diakonala arbetet som grunden för kyrkan. I våra relationer med andra kyrkor, till exempel den lutherska kyrkan i Costa Rica, som är vänkyrka till vårt stift – kan vi utmanas att tänka annorlunda. När vi inom Svenska kyrkan talar om att "vårda det heliga" avser vi ofta kyrkobyggnader, textilier och silverföremål. På frågan vad "vård av det heliga" innebär för den unga lutherska kyrkan i Costa Rica, svarade en av prästerna genom att utgå från bibelberättelsen om Den barmhärtige Samariern (Luk 10:25-37). Han menade att de som gick förbi den slagne mannen i berättelsen utan att hjälpa honom, var så upptagna av att vårda templet, att de missade det viktiga, det heliga, det vill säga din nästa. "Att vårda det heliga" handlar således för dem om att se, bekräfta och hjälpa din medmänniska. Hur kan vi låta oss inspireras av deras sätt att se vad som är det viktiga? Läs mer på sidan 8 om projektet "Profetisk diakoni".

Genom olika aktiviteter till förmån för våra tre insamlingsprojekt gör vi även skillnad ute i världen. I maj gör församlingen en extra satsning genom att genomföra en välgörenhetshelg, där alla intäkter går oavkortat till NGCC- Nepal Girls Care Center, Läkarmissionens projekt RESCUE i Honduras och Den Gode Herdens skola i Betlehem. Mer om Välgörenhetshelgen hittar du på sidan 9.

Att göra skillnad. Det kan handla om stora eller små saker. Nära eller långt borta. Men en sak är säker – det är möjligt att göra skillnad. Och det blir så mycket enklare och större om man gör det tillsammans!

Elisabet Cárcamo Storm

komminister Alvesta församling

elisabet.carcamo.storm@svenskakyrkan.se



Biskop Jan-Olof Johansson ordförande i Svenska Jerusalemföreningen utanför Den Gode Herdens Skola, flickskolan i Betlehem.

DEN GODE HERDENS SKOLA I BETLEHEM

– "Skolan är den plats där mina drömmar föddes. Drömmar om en lång och ljus framtid i rättvisa och fred!".

Ord sagda av en ung flicka i sitt studentexamenstal till lärare vid Den Gode Herdens Skola i Betlehem. Aulan var vid tillfället fylld av avgångselever på gymnasiet. Genom aulans fönster hade man som vanligt utsikt över separationsmuren. Den åtta meter höga mur, som byggdes för att hålla terroristerna borta, avskärmar Betlehem från Jerusalem, och som högst upp, bara för säkerhets skull, avslutas med strömförande taggtråd. De stationerade k-pist försedda patrullerande vakterna stod som vanligt vakt vid sina poster. En vardagssyn för de drygt 350 flickeleverna på skolan. Närvarande vid dagens avslutning var även biskop Jan-Olof Johansson, ordförande i Svenska Jerusalemföreningen.

Den unga flickans tal berörde honom så djupt att han efteråt sökte upp henne för att höra om hon verkligen trodde på det hon sa.

– "Vad är alternativet", blev hennes korta svar. Ja, vad är alternativet? Ett liv i Palestina där hopplösheten trots allt inte fått sitt fäste i den unga generationen. Där drömmar om en annan värld är möjlig tack vare att en god utbildning står högst på prioriteringarna, efter fred och säkerhet.

De kristna i Betlehem är i dag en minoritet. Hoppet om ett självständigt Palestina bland många äldre håller på att slockna. Färdigt utbildade ungdomar får arbete i utlandet. Detta har lett till emigration och i dag lever cirka 1-1,5 procent kristna kvar i Betlehem. Ett liv i religiös mångfald med muslimer. En "tvärtom situation" råder. Mot dem som inte bär slöja förekommer trakasserier. I dag går fler muslimska flickor än kristna på skolan.

Svenska Jerusalemföreningen har varit

närvarande i området i över 100 år. Från början med intentionen att verka för mer sjukvård och undervisning. Dagens största sjukhus i Betlehemsområdet är frukten av detta arbete liksom flickskolan Den Gode Herdens Skola. Ett fortgående arbete där skolverksamheten handlar om att stärka kvinnans ställning, verka för fred och försoning, förståelse mellan olika trosbekännare och stärka den kristna minoriteten i Jesu egen födelsestad.

Svenska Jerusalemföreningen verkar genom kollekt, enskilda gåvor och faderskap. Alvesta församling har som ett av sina tre församlingsprojekt valt att stödja Den Gode Herdens skola i Betlehem. Ett stöd som möjliggörs främst tack vare våra ungdomars fina insatser i församlingsarbetet. En filosofi som i första hand utgår ifrån vad "våra ungdomar kan göra för andra ungdomar i världen".

Text: Marie Fransson Foto: LM Adrian

ATT GÖRA SKILLNAD

”

Alla behöver vi någon som lyssnar och finns i stunder av sorg, ensamhet, sjukdom och glädje.



Malin



Jakob



Maria

DIAKONALA TEAMET:
MALIN SANDBERG TEL 0472-177 80
JAKOB WIKSTRÖM TEL 0472-177 82
MARIA MAGNUSSON TEL 0472-177 88

Svenska kyrkan 
ALVESTA FÖRSAMLING

Diakoni – Guds hjärtslag i församlingen

Från och med januari 2014 har Alvesta församling förstärkt det diakonala arbetet med ett Diakonalt Team. Det Diakonala Teamet består av Malin Sandberg – ansvarig diakoniassistent och med inriktning mot vuxna och äldre, Jakob Wikström – med inriktning mot barn och ungdom och Maria Magnusson – med inriktning ungdom och äldre.

Diakoni, det sociala arbetet, kan ses som Guds hjärtslag i församlingen. Diakoni är ett grekiskt ord och betyder att tjäna eller att utföra en tjänst. När Jesus levde på jorden gick han ut till de mest utsatta och utstötta för att hjälpa dem. Den diakonala tanken var också grundläggande i den tidens församling. Man gav mat åt de fattiga, hjälpte de sjuka och tog hand om de människor som ingen annan ville veta av. Vad är då diakoni i dagens samhälle?

Diakoni är att möta människors behov på alla plan i livet, både andligt, själsligt och kroppsligt. Att bli sedd och bekräftad kan hela. Samtliga som arbetar i Alvesta församling möter människor med olika behov, både vaktmästare, präster, pedagoger, musiker och diakoniassistenter. Skillnaden är att vi i det Diakonala Teamet har som vår huvuduppgift att möta människor som behöver någon som lyssnar. Vi hinner lyssna och finnas för människor i sorg, ensamhet, sjukdom men också i livets glädjestunder.

Församlingen erbjuder en mångfacetterad verksamhet för alla åldrar som genomsyras av det diakonala arbetet. För det Diakonala Teamet är hembesöken en mycket viktig och angelägen uppgift, som vi prioriterar högt.

Varje kvartal inbjuds de som fyller 70, 75, 80 och så vidare till en födelsedagsfest i församlingshemmet. Är man över 90 år blir man inbjuden varje år. Därutöver så uppvaktar vi de som fyller 90 år eller mer med en blomma och ett besök i anslutning till födelsedagen. Varje vecka har vi gudstjänster på servicehusen Högåsen och Bryggaren. Här fyller församlingens diakonigrupp en viktig funktion. Diakonigruppen består av frivilliga medarbetare som har valt att engagera sig i församlingens diakonala arbete. Församlingen erbjuder flera olika samtalsgrupper där vi bland annat talar om livet, tron och att leva vidare när man blivit ensam. Det Diakonala Teamet kan också följa med till vårdcentralen, tandläkaren, socialen och apoteket.

Text: Malin Sandberg Foto: Marie Fransson

Maria Elena har en dröm

”-I kyrkan har jag också fått lära mig att vår uppgift som människor är att göra som Jesus gjorde: hjälpa andra människor”.



Maria Elena, flickan med rosa leggings, vill hjälpa andra människor.

Det är en ovanligt varm dag för att vara i början av september. Fuktig, kletig värme. Vi ska göra ett besök i en av församlingarna ute i bananplantageområdena. Det är Geraldina Alvarez, den enda kvinnliga prästen i Lutherska kyrkan i Costa Rica, som byggt upp församlingen. Här bor mest invandrare, de flesta från grannlandet Nicaragua. De enda jobb som finns är de på plantagen där många utnyttjas och ersätts med alldeles för låga löner.

Direkt när vi kommer fram till församlingens lilla byggnad, ja den som fungerar som kyrka, märker jag hur en av flickorna sluter upp vid min sida. Där finns hon sedan under hela vårt besök.

Hon är nog i 16-17 årsåldern, eller kanske något yngre. Flickor i Latinamerika ser ofta äldre ut – lite allvarliga, tyngda. Det syns nästan på henne att hon, liksom många andra flickor, får bära ett tungt lass hemma. Antagligen är det hon som passar ett antal småsyskon, lagar mat, städar, tvättar – medan mamman jobbar tolv timmar på plantagerna för att få ihop tillräckligt med pengar till mat.

Det som skiljer henne från andra flickor, som jag träffat, är att hon ganska snart börja prata med mig.

Hon heter Maria Elena. Hon är 16 år. Hon berättar att hon varit med i församlingen sedan den startade i hennes by för några år sen. Och så plötsligt säger hon så där helt självklart: ”Jag ska bli gynekolog”. Där går vi, på en dammig bygata, som kantas av plåtskul och ruckel, mitt ute på landsbygden i Costa Rica. I de flesta familjer som bor här räcker inte maten. Men Maria Elena har sitt mål klart för sig. Jag frågar lite försiktigt hur hon finansierar sina studier. Hon förklarar att hennes enda chans är att plugga hårt och visa toppresultat. Då kan hon vara med och tävla om att vinna ett stipendium som skulle göra det möjligt för henne att studera på universitetet.

När jag säger att jag är imponerad över att hon är så målinriktad, pekar hon på min prästkrage och säger: ”När jag träffade Geraldina första gången och förstod att man som kvinna och invandrare kan bli präst, bestämde jag mig. I kyrkan har jag också fått lära mig att vår uppgift som människor är att göra som Jesus gjorde; hjälpa andra människor. Därför ska jag bli gynekolog!”

Mötet med Maria Elena var omtumlande, kanske mest för min del. Denna starka, kloka tjej som så självklart talade

om vilken uppgift vi människor faktiskt har. Och utan att hon visste om det tydliggjorde hon två saker för mig.

För det första: vikten av förebilder. Självklart är förebilder viktiga för både män och kvinnor, men kanske viktigast för kvinnor i Maria Elenas kontext. Det andra: hon tydliggjorde att allt faktiskt är möjligt.

Hon, som inte har tillräckligt med mat för att äta sig mätt.

Hon, som inte har fri skolgång, skolmat och böcker, utan måste plugga hårt för att försöka ”vinna” skolans stipendium för att ha råd att läsa på universitetet.

Hon, som lägger tid utanför skolan på att passa småsyskon och sköta hemmet.

Hon, som hela tiden kämpar i motvind, -funderar inte en sekund på att livet skulle vara hopplöst eller meningslöst, utan hon talar på sitt självklara sätt om för mig att människans uppgift – meningen med livet – är att vi människor ska finnas till för varandra, hjälpa varandra se människan!

Och hon kommer antagligen inte att ge sig förrän hon utbildat sig till gynekolog!

Text och foto: Elisabet Cárcamo Storm

ATT GÖRA SKILLNAD

1-2-3

INSAMLINGSPROJEKT I ALVESTA FÖRSAMLING

RESCUE är ett av Läkarmissionens projekt i Honduras. RESCUE hjälper barn och ungdomar i slumområdena i Honduras huvudstad Tegucigalpa, som utsatts för våld eller sexuella övergrepp. RESCUE ger psykologisk och juridiskt stöd och hjälper barnen till ett värdigt liv.

NGCC - NEPAL GIRLS CARE CENTER är ett projekt för tonårsflickor i Nepal, som är uppvuxna på barnhem. Genom projektet, som startade 1996, erbjuds samtliga flickor som avslutat grundskolan en plats i NGCC-huset.

Här får de hjälp med att återanpassa sig från ett liv på institution till att klara vardagen i det nepalesiska samhället. De får dels hjälp med vidare studier eller en praktisk yrkesutbildning, dels undervisas de i hushållsyrkor, som varje kvinna i Nepal bör behärska. Stor vikt läggs vid att öka deras självförtroende och att se varje flicka som en egen individ.

Flickorna bor tre år i NGCC-huset, sedan flyttar de till en egen bostad med ekonomisk hjälp under ett år.

Verksamheten bedrivs idag av Stiftelsen för Unga Kvinnor i Nepal och bekostas genom gåvor från enskilda personer och företag.

DEN GODE HERDENS SKOLA är en flickskola i Betlehem som ägs av Svenska Jerusalemföreningen.

Skolan bedrivs utan statligt stöd, vilket innebär att det ekonomiska stödet från Sverige är av avgörande betydelse för hela skolans existens.

Över 300 palestinska flickor går på skolan, som har undervisning från sexårsverksamhet fram till studentexamen på humanistisk och naturvetenskaplig linje. Läs mer om skolan på sid 3.

Med fokus på naturen och miljön

Människan är en del av naturen. Vi har ett särskilt ansvar att vårda och värna om hela skapelsen, både djuren och naturen. Att på ett hållbart sätt förvalta naturen och vår miljö. Detta uppmärksammar vi vid två tillfällen under våren.

"The Winner takes it all". I samband med Earth Hour, 29 mars, firar vi i år en temamässa i Lekaryds kyrka. I år blir det en extra satsning där vi bland annat kan njuta av sång av Gabriel Cárcamo och Emelia Sallhag. Texterna i mässan är skrivna av framförs av Helena Kronstrand och Elisabet Cárcamo Storm. Internationella gruppen medverkar.

Under Välgörenhetshelgen, 11 maj, firar vi en annorlunda och spännande tema-gudstjänst **"Om Skapelsen"**. Den kommer att hållas utomhus, utanför Alvesta kyrka, och leds av Linda Waldén och Martin Wikerstål. I gudstjänsten ute i det fria tillåts man att tillsammans fundera över vilket ansvar vi har för Skapelsen och hur vi kan påverka världen. Efter gudstjänsten blir det kyrksoppa i Alvesta församlingshem.



Text och foto: Marie Fransson

"THE WINNER TAKES IT ALL" Temamässa



**Lördagen 29 mars
kl 20.30 i Lekaryds kyrka**

I samband med "Earth Hour" firar vi en temamässa om vårt gemensamma ansvar

**Gabriel Cárcamo, sång
Emelia Sallhag, sång
Mattias Welin, kontrabas
Gunilla Erikson, piano
Internationella gruppen
Idé & manus:
Helena Kronstrand &
Elisabet Cárcamo Storm**

HALLÅ DÄR Malin & Helena i Alvesta församling

Ni har startat ett Samtalscafé i Alvesta församlingshem!

– Det stämmer. Varje tisdag klockan 10-12 är den som vill varmt välkommen att delta i vår trevliga gemenskap.

Vem är välkommen?

– Alla! Det är bara att dyka upp när det passar. Det är öppet hus!

Vad gör ni?

– Här finns möjlighet till samtal i grupp eller enskilt samtal. Man kan också bara ta en fika i gemenskap med andra.

Vad vill ni?

– Vår förhoppning är att det skall bli en mötesplats för människor i alla åldrar. Där mötet med varandra gör skillnad.



NYA kyrkorådet

Vid Kyrkofullmäktiges sammanträde i november 2013 valdes nytt Kyrkoråd för Alvesta församling, mandatperioden 2014-2017. Kyrkorådet har 11 ledamöten; 10 valda samt kyrkoherde Göran Alexandersson. Vald till ordförande blev Börge Nielsen. Så här ser han på Alvesta församling:

Vad utmärker främst Alvesta Församling?

– Alvesta församling har en mycket god ungdomsverksamhet som visar sig bland annat genom ett framgångsrikt arbete med konfirmandsverksamheten. Vi har kompetenta medarbetare inom alla områden. I kombination med en god ekonomi ger detta kyrkorådet och all personal mycket goda förutsättningar för ett framgångsrikt arbete i vår församling.

Vilken är Alvesta församlings viktigaste uppgift?

–I dag har vi nästan 7 000 medlemmar i vår församling. Ett av våra viktigaste mål är att genom en god verksamhet öka den siffran. Vi vet att kyrkans uppgift känns viktig även om man inte själv just nu är aktiv kyrkobesökare.

Ett sätt att nå detta mål kan vara att fortsätta att utveckla ett framgångsrikt arbete, till exempel Himlaliv samt fortsatt förnyelse av vårt gudstjänstliv. Detta är ett sätt att sprida det kristna budskapet – det vill säga att se människan.

Hur kommer ert arbete att märkas i församlingen?

–Vi ser redan en positiv utveckling av besökstal när det gäller vår verksamhet. Vi ska lägga upp en arbetsplan på hur vi når de av våra medlemmar som inte brukar besöka våra gudstjänster. Detta kan vi göra genom utåtriktade aktiviteter. Ett annat sätt kan vara att ta kontakt med nyinflyttade i vår församling. En avgörande insats i detta utåtriktade arbete har kyrkorådet och kyrkans vänner.

Text och foto: Marie Fransson



Nya Kyrkorådet i Alvesta församling för mandatperioden 2014-2017. Från vänster översta raden: Eivor Lind, Christina Arvidsson, Ingvar Nilsson, Christina Wiberg samt Börge Nielsen. Nedersta raden från vänster: Malin Stenkilson, Elin Andersson, Christina Anzelius-Haglund, Ove Spång samt Göran Johnsson.

Det här gör kyrkorådet

–Kyrkorådet i Alvesta församling är utsett av församlingens kyrkofullmäktige som tillsätts i direkta kyrkliga val. I kyrkorådet ingår kyrkoherden som självskriven ledamot, med rösträtt, som ett led i den så kallade dubbla ansvarslinjen. Kyrkorådet har till uppgift att styra församlingens arbete så att det sker mot uppsatta mål. Detta innebär bland annat att kyrkorådet är beredande och verkställande organ i de frågor som kyrkofullmäktige ska besluta om. Efter kyrkofullmäktiges beslut är det kyrkorådets uppgift av ansvara för att besluten verkställs. Kyrkorådet har gemensamt med kyrkoherden omsorg om församlingens liv och ansvarar för att församlingens grundläggande uppgifter blir utförda. Dessa är att fira gudstjänst, bedriva undervisning och utöva diakoni och mission. Övriga uppgifter är att:

Sprida Svenska kyrkans idé. Planera, leda och utveckla församlingen och dess verksamhet. Se de lokala behoven, besluta om och följa upp lokal verksamhet.

Informera och hålla kontakt med medlemmarna. Stödja och uppmuntra det frivilliga arbetet. Utveckla demokratin inom församlingen.

Arbetsgivaransvar. Följa upp och utvärdera församlingens verksamhet. Informera och redovisa hur församlingens pengar har använts.

Kyrkoherdens uppgift är att leda arbetet i församlingen i enlighet med målen.

ATT GÖRA SKILLNAD

”Diakonin är grunden för hela kyrkans existens och arbete. Kristen tro handlar om att ha ett socialt samvete”.

Det menar Elisabet Cárcamo Storm som finns med i utbytet mellan Växjö stift och vänkyrkan, Lutherska kyrkan i Costa Rica.

Läs Elisabets tankar kring profetisk diakoni.



Fr. v: Martin Johansson, diakon, Elisabet Cárcamo Storm, Björn Wennerström, direktor Kalmar Stadsmission, Sara Marklund, diakon, Hanna Näverbrant, diakon, Abel Moya, präst ILCO.

2010 skrev Svenska kyrkan i Växjö stift och Lutherska kyrkan i Costa Rica på en avsiktsförklaring och därmed blev det utbyte som påbörjats redan 2007 ett formellt ”vänkyrkoavtal”. Eftersom jag har spanska som mitt andra ”modersmål”, har jag sedan flera år tillbaka funnits med i utbytet mellan våra kyrkor och bland annat hjälpt till att tolka och översätta texter.

Lutherska kyrkan i Costa Rica, som forkortas ILCO på spanska, är en ung kyrka. I höstas firades deras första 25 år som kyrka. Vad har då vi, Svenska kyrkan, som har en nästan 500-årig tradition bakom oss som luthersk kyrka, att lära av en sådan ”yngling”?

Under de senaste åren har jag vid två tillfällen haft möjlighet att besöka ILCO och följa deras arbete på plats. I höstas reste jag tillsammans med tre av de diakoner som nu i januari började arbeta på Växjö Diakonacentrum. Kyrkoherde Lasse Björksell, som numera även är chef för det nystartade diakonacentrat, valde att under projektnamnet ”Profetisk diakoni” ta med delar av sin personal till Costa Rica, för att låta dem inspireras av ILCO:s arbete och sätt att ”vara kyrka”. Vårt besök utgjorde första delen av projektet, och två månader senare kom en delegation från ILCO på besök till oss, som en fortsättning på projektet. ILCO började som en social organisation och föddes ur en kontext där man ville

vandra med de mest utsatta människorna. Som en följd av de diakonala insatserna, startades så småningom kyrkan. Denna annorlunda start har präglat ILCO:s fortsatta arbete, då all verksamhet utgår från de sociala behov som uppstår, behov som givetvis skiftar med tiden. Inom ILCO är det diakonala arbetet inte en ”avdelning” av kyrkan, utan diakonin är grunden för hela kyrkans existens och arbete. Biskop Melvin säger ofta: ”Vi är inte en kyrka för de fattiga, vi är de fattiga”.

ILCO är en kyrka som vill vara öppen för alla. Deras paroll ”una iglesia sin paredes” – ”en kyrka utan väggar/murar” – har en dubbel betydelse. En av kyrkorna, mitt i huvudstaden San José, som också fungerar som huvudkontor, har inga väggar. Men parollen står också för en annan öppenhet. ILCO arbetar med flera olika diakonala projekt, bland annat med ensamstående mammor, invandrare, fattiga bönder, ursprungsbefolkning och HTB-personer. Alla är lika värdefulla och välkomna.

Trots att ILCO är en liten, ung kyrka i ett land där katolska kyrkan är ”stadskyrka”, är man en tydlig och skarp röst i samhället – en profetisk röst. Man vågar vara ”en sten i skon”, det vill säga en ganska obekväm röst och visa att kristen tro handlar om att ha ett socialt samvete.

I mötet med en annan kyrka, i ett annat

land, i en annan kontext – blir det tydligt att det finns skillnader i både hur vi som kyrka tänker och agerar. Skillnader som vi kan låta oss inspireras av, om vi vågar och vill. Att se det diakonala arbetet som grunden för kyrkans arbete – är ett annat sätt att tänka, som på många sätt utmanar oss.

Trots att ILCO kan ses som ”barnbarn” och vi i Svenska kyrkan som deras ”morföräldrar”, så finns uppenbart många erfarenheter att utbyta. För det är inte bara barnbarn som lär av den äldre generationen, utan morföräldrar kan också få en och annan insikt av klarsynta och frispråkiga barn!

Både i vårt samhälle och i Costa Rica finns alltför mycket beräkning när det handlar om att hjälpa varandra. Diakonalt arbete är inte enkelt, men även här kan ILCO hjälpa oss på traven då de utgår från en bild i Bibeln för att illustrera vad diakoni egentligen handlar om. I berättelsen om Jesus och kvinnan med nardusbalsamet (Joh 12:1-8), kritiserar kvinnan för att slösa. Men vad är det egentligen hon ”slösar” med? Jo, hon slösar med kärlek. Hon slösar med sitt tjänande, sin kärlek till sin nästa – utan att tänka efter, utan beräkning. Och det är DET som är DIAKONI – att ge allt du har, utan förbehåll.

Text: Elisabet Cárcamo Storm
Foto: Lasse Björksell



Under fyra dagar i maj gör Alvesta församling en storsatsning på välgörenhet med målet att samla in pengar till de tre insamlingsprojekt som församlingen särskilt stöttar.

Välgörenhetshelg 8-11 maj

Sedan några år tillbaka präglas mycket av församlingens arbete, särskilt i barn- och ungdomsgrupperna, av att på olika sätt sprida kunskap om och samla in pengar till våra insamlingsprojekt. Barn- och ungdomsgrupperna anordnar bland annat disco, brödförsäljning, välgörenhetsmiddag med underhållning etcetera.

Våra tre insamlingsprojekt är: NGCC, Nepal Girls Care Center – ett hem för flickor i Nepal, RESCUE – Läkarmissionens projekt i Honduras för sexuellt utnyttjade barn och Den Gode Herdens Skola – Svenska Jerusalemföreningens skola för flickor i Betlehem.

Välgörenhetshelgen inleds på **torsdagskvällen** med en stor Välgörenhetskonsert i Hjortsberga kyrka. Det kommer att bjudas på ett "fyrverkeri" av olika artister och musikstilar: Linda Pettersson tolkar ljuva jazzlåtar, Gabriel Cárcamo framför sin egen musik, Cecilia Alrikson och Anders Nilsson bjuder bland annat på sångnummer ur musikaler, Peter Alrikson visar vilken orgelvirtuos han är och Philip Cárcamo tolkar sina favorit-sånger. I "husbandet" ingår förutom Mattias Welin på kontrabas, också Casper Sandberg, gitarr och församlingens kantorer Gunilla Erikson och Mia Claesson. Kvällens konferencier Elisa-

bet Cárcamo Storm lovar både allvar och skratt och en hel del överraskningar...

På **fredagen** anordnar församlingens Tjejgrupp disco i församlingshemmet i Alvesta.

På **lördagen** blir det brödförsäljning på olika ställen i Alvesta, som Tjejgruppen ordnar.

Söndagen inleds med Himlaliv i Skogskyrkan. Som vanligt firas en härlig, glad gudstjänst för alla åldrar. Efter gudstjänsten blir det tipspromenad runt Skogskyrkogården, med frågor både för vuxna och barn.

Söndagen avslutas med en spännande temagudstjänst ut- anför Alvesta kyrka. En gudstjänst ute i det fria där man tillsammans får fundera över vilket ansvar vi har för Skapelsen och hur vi kan påverka världen. Efter gudstjänsten blir det kyrksoppa i Alvesta församlingshem.

Förutom Tjejgrupper kommer även Ungdomsledargruppen och Internationella Gruppen att finnas med som arrangörer för välgörenhetshelgen.

Biljettsläpp måndag 7 april i "förbutiken" på ICA Supermarket Alvesta. Biljetten kostar 100 kronor och går oavkortat till våra tre insamlingsprojekt.

Foto: Marie Fransson och privat.



UR KALENDERN/ATT GÖRA SKILLNAD

Lars Björklund föreläser vid inspirationsdag



20 mars gästar författaren, föreläsaren, kaplanen på Sigtunastiftelsen och tidigare sjukhusprästen Lars Björklund Alvesta församlingshem. På dagen håller han föredrag för kommunens vårdpersonal och på kvällen hålls en öppen föreläsning för allmänheten. Foto: Regina Clevehorn.

MARS "Vad gör vi med varandra? Etik och förhållningssätt i mötet med patienter, anhöriga och varandra". Den 20 mars håller Lars Björklund, författare, föreläsare och tidigare sjukhuspräst, föredrag i Alvesta församlingshem. På för- och eftermiddagen kommer Lars att prata för all vårdpersonal i Alvesta kommun. Föreläsningen behandlar det "triangelndrama" som emellanåt kan uppstå mellan vårdare, patient och anhörig. Lars speglar helheten i dessa relationer, hur man kan behålla sin profession och hur man lyfter fram det positiva trots att arbetssituationen känns svår. På kvällen, klockan 19.00, hålls en öppen föreläsning i Alvesta församlingshem för allmänheten. Temat för kvällen är "Modet att ingenting göra" - vad gör vi när vi inte längre kan göra något? - Vad säger vi när orden tagit slut?

Några boktips av Lars Björklund:

Modet att ingenting göra.
Orden och tystnaden.
Hur ska jag orka?

I Kvenneberga kapell: En gudstjänst om längtan och sökande

MARS Vad är Gud? En gudstjänst om längtan och sökande.

Linda Waldén och Malin Sandberg sam-talar och funderar kring frågan Vad är Gud? Det blir en gudstjänst med berättelser och egna tankar blandat med mycket härlig musik i Kvenneberga kapell, söndagen den 9 mars kl 18.

-Det är spännande och viktigt att hela tiden fortsätta lära känna Gud och det kan vi göra på många olika sätt. Genom bön och bibelläsning men också genom musik och inte minst genom möten med andra människor. Vi vill uppmuntra och inspirera till en fördjupad samhörighet med Gud. Vi tror att människors olika berättelser och bilder av Gud kan vara en hjälp när vi står villrådigas med vår längtan efter mening och våra frågor kring livet.

Varmt välkomna till Kvenneberga!



Tjejgruppen gör skillnad

För cirka tio år sedan kom jag på idén att starta en Tjejgrupp. Tjejgruppen är ett tvåårsprojekt, där en av gruppens viktigaste uppgifter är att samla in pengar till ett välgörande ändamål.



Den första organisation som Tjejgruppen valde att samla in pengar till var ECPAT - en organisation som arbetar med att motverka barnprostitution och sexhandel med barn. Tjejerna anordnade disco i församlingshemmet och bakade och sålde utanför ICA. Sedan dess har organisationer som Cancerstiftelsen i Kronobergs län, NGCC-Nepal Girls Care Center och Läkarmissionens projekt RESCUE i Honduras, fått ta del av de olika Tjejgruppernas insamlade pengar.

Hela 100.000 kronor kommer den sammanlagda summan att uppgå till våren 2015 efter alla år som de olika Tjejgrupperna har gjort insamlingar - pengar som mestadels har gått till barn.

"Det känns skönt att få hjälpa barn, som inte har det lika bra som vi" är ord som jag ofta får höra från tjejerna. Tjejerna har under åren gjort ett fantastiskt arbete med sina insamlingar. Vi som arbetar med tjejerna tycker att det är så roligt och upplyftande att se deras engagemang. De är ett gott exempel på att: "Tillsammans kan vi göra skillnad".

Text: Helena Kronstrand Foto: Marie Fransson

PÅSKSTUGA
HÄRLÖVS SOCKENGÅRD
Måndag 7 april kl 17.00

ALVESTA FÖRSAMLINGSHEM
Torsdag 10 april kl 17.00

DISCO
ALVESTA FÖRSAMLINGSHEM
Fredag 28 februari
Fredag 9 maj

Tjejgruppen anordnar disco. Håll utkik efter discolappar på skolorna. Intäkterna går till Tjejgruppernas insamlingsprojekt Rescue.

Källa: Argument Förlag och Kristina Reftel Omslag: Michael Philip

Nyckelpigan som gjorde skillnad

Det var storsamling i Gläntan och alla djuren i Skogen var där. De hade diskuterat en massa viktiga frågor. Hos vem Älgen skulle få bo under älgjakten, till exempel. Och vem som hade snott Ekorrens nötter, som han hade gömt på sitt hemligaste gömställe.

Nu var mötet snart slut, men en fråga var kvar.

– Jag tycker att vi borde bygga en bro över floden, sa Rävén. Jag kan inte simma så långt, så jag kan inte hälsa på djuren på andra sidan. Det är tråkigt.

– Jag tycker också att vi ska bygga en bro, sa Ankan. Jag gillar inte att vara blöt om fötterna när jag ska hälsa på kompisarna där.

– För att inte tala om hur man ser ut i manen, sa Lejonet upprört. Även om jag har tillbringat hela dagen med att lufttorka manen snygg och fluffig, så är den alldeles blöt och eländig när jag har simmat över floden. Det är ju skämmigt att hälsa på någon då!

Alla djuren nickade instämmande. Att bygga en bro kändes riktigt och viktigt.

– Då bestämmer vi det, sa Björnen och dunkade ena ramen i en trädstam. Vi bygger en bro över floden!

Ett glatt mummel hördes bland djuren när alla gick hem efter den lyckade samlingen. Tänk att de äntligen skulle få en bro!

Gladast av alla var kanske Nyckelpigan. Hon orkade inte flyga över hela floden på en gång, så hon kunde nästan aldrig hälsa på någon på andra sidan. Bara om Uttern eller Ankan lät henne lifta medan de simmade över. Men om de byggde en bro, skulle hon ju kunna flyga över och mellanlanda på bron så ofta hon behövde.

– Ska vi börja bygga på bron redan nu? frågade hon Björnen när hon flög förbi honom.

– Jag är ju ordförande för Djurens samlingar, svarade han. Jag bygger ingenting!

– Jag kan inte just idag, sa Zebran när Nyckelpigan ställde samma fråga till henne. Kanske en annan dag.

– De andra är bättre på att bygga, sa Åsnan och sneglade långtansfullt mot en buske med gröna, lockande blad. Jag tror jag är bättre på att måla eller nåt. Nåt som ska göras senare. Nyckelpigan funderade på brobygget medan hon flög hemåt. Om ingen tänkte bygga på bron, hur skulle den då bli till?

När hon kom hem hade hon bestämt sig. Hon letade rätt på ett litet fröskal och satte det på huvudet. Nu hade hon en hjälm – nu skulle i alla fall hon sätta igång att börja bygga!

När hon kom ner till floden fick hon dra efter



andan ett par gånger. Floden var ännu större än hon mindes den. Men hon tänkte inte ge upp nu. Istället satte hon igång med att dra små stickor och strån ner till vattnet.

Det gick inte så fort och när solen började gå ner var Nyckelpigans hög fortfarande väldigt liten. Man fick titta riktigt noga om man ens skulle se den. Men Nyckelpigan fortsatte att flyga fram och tillbaka med sina strån, trots att svetten rann om henne.

– Vad pysslar du med, Nyckelpigan?

Det var Ankan som hade dykt upp.

Nyckelpigan landade på en sten bredvid Ankan.

– Jag har börjat bygga på bron, svarade hon andfådd. Det var ingen annan som hade tid. Ankan tittade på Nyckelpigans lilla hög av stickor och strån och kunde inte låta bli att kvacka högt.

– Så det där är vår nya bro? När blir den klar? Om hundra år?

Ankan vek sig nästan dubbel av skratt.

Nyckelpigan tittade på sin hög, och plötsligt var det som att hon såg den med Ankans ögon. Hur liten och nästan osynlig den var. Hur hade hon kunnat tänka att hon skulle kunna börja bygga en bro? Så pinsamt! Så fånig hon var! Hon kände hur kroppen blev dubbelt så röd som vanligt. Klart att det hon gjorde inte spelade någon roll. Hon kunde ju ändå inte bygga en hel bro. Så varför försökte hon ens?

– Ha ha, sa hon och försökte skratta med lite. Du, jag ska nog flyga hemåt nu. Vi ses.

Och så flög Nyckelpigan iväg. Hon skulle inte bygga på bron något mer.

Men nu hade Ankan säkert hunnit berätta för de andra djuren vad hon hade gjort. Säkert skrattade alla åt henne. För att hon hade inbillat sig att hon kunde bygga en bro.

Nästa dag höll sig Nyckelpigan för sig själv.

Hon lämnade knappt bladet i busken där hon bodde, för att slippa träffa någon av de andra djuren. Men på kvällen var hon så stel i vingarna att hon var tvungen att göra en liten flygtur för att mjuka upp dem.

Hon flög omkring lite hit och lite dit, utan att ha något särskilt mål. Men plötsligt, utan att hon visste hur det gick till, hade hon hamnat nere vid floden. Och där...

Nyckelpigan gnuggade sig i ögonen. Det skulle hon inte ha gjort. Hon tappade balansen och virvlade ner genom luften tills hon landade med en liten duns på backen.

Där var hon tvungen att gnugga sig i ögonen igen. För framför henne stod en nästan färdig bro av stenar, grenar, stickor och strån. Precis på den plats där hon hade börjat bygga. Flera av djuren var där och hjälpte till.

– Ni byggde bron ändå, sa hon häpet till Björnen som kom lufsande över bron tillsammans med de andra djuren.

Björnen kliade sig med ramen i huvudet.

– Jag gick förbi här i eftermiddags och fick se att Åsnan och Zebran var här och jobbade. Och då tänkte jag att om de hjälpte till, vore det ju pinsamt om jag inte gjorde något. Jag är ju ändå ordförande.

– Ogg vig gågg Gaggan, sa Åsnan.

Hon pausade lite och spottade sedan motviligt ut bladet hon tuggade på.

– Vi såg Ankan, sa Åsnan. I morse, när hon var här och jobbade. Och då tänkte vi att om Ankan kunde bygga på bron, så kunde väl vi.

– Jag kände mig dum efter att jag hade pratat med dig, sa Ankan med röda kinder till Nyckelpigan. För att jag skrattade åt dig. Så jag gick hit på morgonen och jobbade lite.

– Vänta nu, kvittrade Sparven fundersamt. Björnen byggde på bron för att han sett Åsnan och Zebran göra det. Åsnan och Zebran byggde på bron för att Ankan gjorde det. Och Ankan byggde på bron för att Nyckelpigan gjorde det.

Hon hoppade runt på sina små sparfötter så att hon tittade rakt på Nyckelpigan.

– Det betyder att det inte hade blivit någon bro om du inte hade börjat bygga på den.

Grodan studsade jämfota av glädje.

– Hurra för Nyckelpigan! Brobyggaren! Hon leve! Hurra, hurra, hurra!

Nyckelpigan tittade sig omkring på alla djuren som stod runt henne och hurrade. Nu blev hon visst dubbelt så röd igen. Men den här gången var det en glad rödfärg. Det hon hade gjort var ju faktiskt viktigt! Tänk att hon – den lilla Nyckelpigan – spelade roll!

GUDSTJÄNSTER

2 MARS

Fastlagsöndagen

- 10.00 **Himlalive** CaS
Skogskyrkan
- 11.00 **Högmässa** AI
Bengt Tuveson, sång
Kaffe och semla
Hjortsberga kyrka
- 15.00 **"Sjung för Guds skull"** CaS
Kyrkokören. Kaffe och semla
Härlövs kyrka

9 MARS

1 i fastan

- 11.00 **Alvestamässan** AI
Alvesta kyrka
- 18.00 **"Vad är Gud?"** LW
Temagudstjänst
Kvenneberga kapell

11 MARS

- 19.00 **Passionsandakt** LW
Hjortsberga kyrka

16 MARS

2 i fastan

- 10.00 **Himlalive** CaS
Skogskyrkan
- 18.00 **"Sjung för Guds skull"** CaS
Lekaryds kyrka

23 MARS

Jungfru Marie bebådelse dag

- 11.00 **Alvestamässan** AI
Alvesta kyrka
- 18.00 **"Ro för själen"** LW
-en stilla gudstjänst
Härlövs kyrka

LÖRDAG 29 MARS

- 20.30 **"The Winner takes it all"**
Temamässa - Earth Hour
Gabriel Cárcamo & Emelia
Sallhag, sång.
Lekaryds kyrka CaS

30 MARS

Midfastosöndagen

- 10.00 **Himlalive** CaS
Skogskyrkan
- 11.00 **Söndagsmessa** LW
Kvenneberga kapell
Kyrkokören

6 APRIL

5 i fastan

- 11.00 **Alvestamässan** MW
Alvesta kyrka
- 18.00 **Musikgudstjänst** MW
Syskonen Sahlström
Hjortsberga kyrka

13 APRIL

Palmsöndagen

- 10.00 **Himlalive** LW
Skogskyrkan
- 11.00 **Högmässa** EJ
Hjortsberga kyrka
- 18.00 **"Sjung för Guds skull"** LW
Lekaryds kyrka

PÅSKEN - SKÄRTORSDAGEN

17 april

- 18.00 **Skärtorsdagsmessa** LW
Hjortsberga kyrka
- 18.00 **Skärtorsdagsmessa** CaS
Härlövs kyrka
- 20.00 **Skärtorsdagsmessa** LW
Alvesta kyrka
Eva Carlsson, sång
- 20.00 **Skärtorsdagsmessa** CaS
Lekaryds kyrka

LÅNGFREDAGEN

18 april

- 11.00 **Långfredagsgudstjänst**
Anna Johansson, sång och
tvärflöjt
Alvesta kyrka CaS
- 15.00 **"Meditation vid korset"**
Matilda Bremer, blockflöjt
Härlövs kyrka CaS

PÅSKAFTON

19 april

- 23.00 **Påsknattsmessa** CaS
Lekaryds kyrka
Lisa Petersson, sång

PÅSKDAGEN

20 april

- 11.00 **Påskdagsmessa** LW
Kyrkokören
Alvesta kyrka
- 11.00 **Påskdagsgudstjänst** CaS
Cecilia Ålrikson, sång
Härlövs kyrka
- 14.00 **Påskdagsmessa** LW
Kyrkokören
Hjortsberga kyrka

ANNANDAG PÅSK

21 april

- 18.00 **Musikgudstjänst** LW
Sång av: Linda Pettersson,
Mia Claesson, Gunilla Erik-
son, Maria Magnusson
Kvenneberga kapell

27 APRIL

2 i påsktiden

- 10.00 **Himlalive** CaS
Skogskyrkan
- 18.00 **"Glädjens dag"** CaS
Påskmusikal
Musik&Dramagruppen
Lekaryds kyrka

4 MAJ

3 i påsktiden

- 18.00 **Söndagsgudstjänst** AI
Karl-Oskarkören, ledning av
Lawrence Johnson
Skogskyrkan

11 MAJ

4 i påsktiden

- 10.00 **Himlalive** CaS
Skogskyrkan
- 18.00 **Temagudstjänst** LW
-om Skapelsen MW
Kyrkokören
Alvesta kyrka

18 MAJ

4 i påsktiden

- 11.00 **Alvestamässan** AI
Alvesta kyrka
- 14.00 **Friluftsgudstjänst** LW
Kyrkparken, Härlöv
- 18.00 **Gospelgudstjänst** LW
Hjortsberga Gospelkör,
Johan Wallin
Hjortsberga kyrka

25 MAJ

Bönsöndagen

- 10.00 **Himlalive på stan** CaS
i tältet på Alvestayran
-AVSLUTNING
- 11.00 **Friluftsgudstjänst** LW
Kvenneberga kapell
- 18.00 **Musikgudstjänst** CaS
Lekaryds kyrka

29 MAJ

Kristi himmelfärds dag

- 11.00 **Alvestamässan** AI
Alvesta kyrka

1 JUNI

Sönd. f. pingst

- 18.00 **Gudstjänst** AI
Skogskyrkan

- AI: Göran Alexandersson
CaS: Elisabet Cárcamo Storm
LW: Linda Waldén
MW: Martin Wikerstål
EJ: Erland Johansson

Svenska kyrkan 

ALVESTA FÖRSAMLING